

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Březen 2017, r. XXI. č. 226

" Touha se nikdy nepřestává modlit, i když ústa mlčí " (Sv. Augustin)

ČISTÝ POSTNÍ VZDUCH

Jako Izraelité čtyřicet let, jako Pan Ježíš čtyřicet dnů předtím, než začal jeho veřejný život, rád bych teď byl v postní době v poušti. . Dýchat čistý vzduch. Vidět daleko. Poslouchat ticho a vlastní myšlenky. V noci, vidět ohromné nebe plné hvězd, stejné bez hranice jako poušť pod ním.

Není potřeba vysvětlit nám Pražanům, co je „smog“. Už pár měsíců zažíváme na vlastní kůži důsledky znečištění vzduchu. Platíme takto ve měně „životní kvality“ jakousi daň za městský způsob života: příliš aut, dávání přednosti zisku před ekologií, což brání tomu, aby firmy více dělaly půru prevenci kontaminace, příliš konzumní způsob života.

A není to jenom vzduch. Trpíme mnoha druhy znečištění. Například znečištění hlukem. Tato se neprojevuje jen venku, jako přebytek decibelů z aut, sirén, hospod, hudby, reklam., také trpíme nedostatkem ticha doma, když se nezastaví televize a radio.

Rovněž patří do měst světelná znečištění: v moderním městě je v noci tolik světla, že sotva lze vidět hvězdy. A zda se, že postupně roste „informační smog“: media nám zaplavují tolikou informacemi (a tolik z nich je falešných nebo pochybných), že vidět pravdu je asi tak těžké jako vidět hvězdy.

Blíží se postní doba. Chtěl bych, aby byla letos doba ticha, doba čistého vzduchu, naslouchání. Občas doba samoty, ale také doba přátelských a hlubokých setkání, jako se setkají v oázách pohostinní beduíni.

Často se v postní době soustředíme na půst a pokání („Čeho se zřekneme letos, čeho se zdržíme?“). Jindy je naše postní doba plná bolestných zastavení, buď protože se snažíme prožít se soucitem bolesti Ježíše Krista a našich bratrů a sester, nebo protože se snažíme přijmout vlastní bolesti jako kříž, která nás spojuje se Spasitelem. A to všechno patří do postní doby. Ale zároveň chybí nám poušť.

Poušť, která je ticho, samota, klid, setkání se sebou, poslouchání Božího hlasu... a Božího ticha.

A víme, že částečně to jde, a i ve městě. Odpojit se, vypnout televizi, uzavřít počítač, zavřít oči, odpočinout, vyrazit do přírody či do kaple. To jsou malé každodenní pouště. Malé oázy klidu. Prostředky, jak se vyčistit od tohoto „duchovního smogu“, které často dýcháme v naší společnosti.

Cesta přes poušť vedla Izraelitům do slíbené země. Pobyt na poušti dovršil Pán Ježíš Kristus svým křtem. Naše čtyřicetidenní cesta nás připravuje na radostně prožití vzkříšení. Vzkříšení, které znovu jako silný vítr nového života rozptýlí „smog“, který se akumuloval v našem životě, abychom jasně viděli nebe, které pan Ježíš otevřel pro nás.

P. Antonio Rivas, OSA. Farář

DESET VĚCÍ, které si nemůžeme koupit za peníze

1. způsoby
2. morálka
3. účta
4. zdravý rozum
5. důvěra
6. trpělivost
7. poctivost
8. charakter
9. schopnost
10. láska

Slibovat bez zapomínání
Př 13,12

Naslouchat bez přerušování
Př 18

Pracovat bez stěžování si
Ep 2,14

Důvěřovat bez pochybování
1K 13,7

Odpouštět bez trestání
Ko 3,13

Modlit se bez ustání
Ko 1,9

Dávat, aniž bychom očekávali nějaký prospěch
Př 21,26

10 způsobů lásky podle Písma sv.

Odpovídat bez hádání
Př 17,1

Dávat, aniž by nás to zarmucovalo
2K 9,7

Hovořit bez obviňování
Jk 1,19

"...ale lásku bych neměl, nic nejsem." 1K 13,2

Posty, almužna a modlitba u sv. Augustina

Augustin chápe askezi jako odepřít si něco dovoleného, abychom pak byli pohotovější a rozhodnější vůči špatným náklonnostem nebo při náchylnosti k věcem nedovoleným (káz. 207,2). Augustinovi nešlo o askezi samou, tj. o cvičení v sebekázní. Jeho cíl byl větší: skromně žít se má proto, abychom ušetřili něco pro ty, kdo mají opravdový nedostatek. Připomíná, že půst má význam jen tehdy, dostanou-li chudí to, co se ušetřilo (Káz. 209,2).

Augustin půst doporučuje; vypočítává ve své řeholi: doporučuje se: 1. pokud to zdraví dovoluje: zdraví je tedy důležitější než askeze; 2. mezi výjimky patří také ti, kdo by při své práci těžko vydrželi bez jídla po celý den, tj. až do večera: ti tedy ať jedí dvakrát denně v obvyklou dobu dopoledne a odpoledne; 3. pro nemocné doporučení postu neplatí. Pro ně je dostatečnou askezi jejich nemoc.

Na otázku, proč máme k Bohu mluvit také našimi lidskými slovy, odpovídá: „Na to bych předně odpověděl, že Bohu není třeba obšírně v modlitbě vykládat, čeho potřebujeme, spíš máme s Bohem rozmlouvat o tom, co se týká naší duše a touhy a hledání našeho ducha. K takové rozmluvě vede vroucí láska a náklonnost čistého srdce. Všemmu podstatnému nás naučil náš Pán lidskými slovy. A při těchto slovech, jež jsou naší paměti tak důvěrně známa, ožívají v nás při modlitbě potřeby nejpodstatnější“ (Horské káz. 2,3,13) – to je důvod, proč se máme modlit také lidskými slovy, třebaže ona netvoří podstatu modlitby. Její podstatu je třeba hledat spíš v jádře Ježíšova poselství, a toto jádro tvoří víra, naděje a láska. Když opravdu věříme, doufáme a milujeme, probouzí se v nás hluboká touha po Bohu, který je podle Augustina duší každé opravdové modlitby. Modlitbou vyjadřuje člověk svou vroucí touhu. „Touha se nikdy nepřestává modlit, i když ústa mlčí. Máš-li v sobě stále tuto vroucí touhu, stále se také modlíš. Kdy ustává modlitba? Teprve tehdy, když ochladne tvá vroucí láska a touha“ (Káz 80,7). – Tedy ještě jednou: i když modlitba srdce je důležitější, modlitba ústní se nestává zbytečnou.

Postní doba 2017: „Slovo Boží je darem. Druhý člověk je darem“.

Z poselství papeže Františka k postní době 2017

Drazí bratři a sestry,

postní doba je novým začátkem a cestou, která vede k bezpečnému cíli: k velikonočnímu zmrtvýchvstání a ke Kristovu vítězství nad smrtí. Toto období se vždy na nás obrací s naléhavou výzvou k obrácení; křesťan je povolán k tomu, aby se vrátil k Bohu „celým srdcem“ (Joel 2,12), neuspokojoval se průměrným životem, ale aby ve svém přátelství s Pánem rostl. Ježíš je věrným přítelem, který nás nikdy neopustí, a přestože hřešíme, trpělivě očekává, že se k němu vrátíme. Tímto očekáváním projevuje svou vůli k odpuštění (srov. *Homilie při mši sv.*, 8. ledna 2016).

Půst je příznivou dobou pro to, aby se zintenzivnil duchovní život prostřednictvím posvátných prostředků, které nám církev nabízí: půst, modlitba a almužna. V základě toho všeho spočívá Boží slovo, k jehož vytrvalejšímu poslechu a meditaci jsme v tomto období zváni. Zvláště bych se chtěl pozastavit u podobenství o boháči a Lazarovi (srov. Lk 16,19-21). Nechme se inspirovat touto tak významnou pasáží, jež nám poskytuje klíč k pochopení toho, co máme konat, abychom dosáhli pravého štěstí a věčného života, a povzbuzuje nás k upřímné konverzi.

1. Druhý člověk je darem

Lazar nás učí, že *druhý člověk je darem*. Správný vztah s lidmi spočívá v tom, že s vděčností uznáváme jejich hodnotu. Ani chudás u boháčových dveří není obtížnou překážkou, ale představuje pro nás apel k obrácení a ke změně života. První výzvou, kterou nám toto podobenství předkládá, je otevřít dveře svého srdce druhému člověku, protože každý člověk je darem, ať už je to náš soused nebo neznámý chudák. Postní doba představuje příhodný čas pro to, abychom otevřeli dveře každému potřebnému a poznali v něm nebo v ní Kristovu tvář. Každý z nás potkává na své cestě někoho takového. Každý život, jenž nám jde naproti, je darem a zaslouží si přijetí, úctu a lásku. Boží slovo nám pomáhá otevřít oči, abychom přijímali život a milovali ho, především když je slabý. Abychom však mohli takto jednat, je potřebné vzít vážně i to, co nám evangelium odhaluje o onom boháčovi.

2. Hřích nás oslepuje

Nejvyšším stupněm morálního úpadku je pýcha. Bohatý člověk se obléká, jako by byl králem, předstíraně se chová, jako by byl nějakým bohem, a zapomíná, že je obyčejným smrtelníkem. Pro člověka zkaženého láskou k bohatství neexistuje nic jiného než jeho „já“, a proto lidé kolem něj jsou mimo jeho zorný úhel. Připoutanost k penězům plodí určitý druh slepoty: boháč nevidí hladového chudáka, posetého ranami a vyčerpaného svým ponížením.

Když se díváme na tuto postavu, chápeme, proč evangelium tak ostře odsuzuje lásku k penězům: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat, a druhého milovat, anebo se bude prvního držet, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu“ (Mt 6,24).

3. Slovo je darem

Podobenství přináší svým pokračováním poselství všem křesťanům. Boháč, jehož bratři ještě žijí, prosí Abrahama, aby k nim poslal Lazara s napomenutím; ale Abraham mu odpovídá: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou“ (v. 29). A na boháčovu námitku reaguje: „Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých“ (v. 31).

Tím vystupuje na povrch boháčův pravý problém: kořenem jeho zla je to, že *nenaslouchal Božímu slovu*; to ho dovedlo až tam, že už nemiloval Boha, a tedy pohrdal bližním. Boží slovo je živou silou, schopnou vyvolávat v srdcích lidí konverzi a znovu je nasměrovat na Boha. Zavírat své srdce před darem Boha, který hovoří, má za následek, že se srdce uzavírá daru, jímž je bratr.

FRANTIŠEK

Postní povídky

Dva vlci

Jednou vyprávěl starý indián svému vnukovi o velké bitvě, která probíhá v nitru každého člověka. Řekl mu: „Chlapče, ta bitva v každém z nás je bitvou mezi dvěma vlky.

Jeden je zlý. Je to vztek, žárlivost, závist, smutek, sobectví, namyšlenost, hrubost, nenávisť, sebestřednost a falešnost.

Ten druhý je dobrý. Je to láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, naděje, empatie, štědrost, věrnost, soucit, důvěra a víra.“

Vnuk o tom chvíli přemýšlel a potom se zeptal: „A který vlk vyhraje?“

Starý indián odpověděl:

„Ten, kterého pravidelně dennodenně krmíš...“

(zpracováno podle knihy José Carlose Bermeja, Vlnné příběhy, vyd. Karmelitánské nakladatelství v r. 2013)

O svíče a sirce

„Mám úkol tě zapálit,“ říká jednou zápalka svíče.

„Jen to ne,“ úzkostlivě odpovídá svíčka, „když budu hořet, mé dny jsou sečteny a nikdo už nebude obdivovat mou krásu.“

Zápalka jí dává čas na rozmyšlenou: „To jediné, co můžu udělat já, je zapálit. Když nezapálím, nesplním svůj úkol a promarním také své poslání. A ty jsi svíce a jsi k tomu, abys dávala světlo. Chceš, aby byl tvůj život navěky studený a marný, chceš nesplnit svou úlohu?“

„Ale hořet – to bolí,“ vzdychá svíce. „A když mě zapálíš, moje síla je pryč.“

„Ano, to máš pravdu,“ odpověděla zápalka. „Ale není to tajemství našeho povolání: dávat světlo? Když se budeš ztrácet v ohni, vše proměníš v hřejivé světlo a mnozí z toho budou mít radost. Když se ale schováš, bude tma i tam, kde stojíš.“

Svíce uvažovala, potom plná očekávání řekla: „Zapal mě...!“

Postní doba nás zve, abychom i my přistoupili k Ježíši a řekli mu: „Zapal mě...!“

(zpracováno podle knihy: na minutu s Viliamem Judákem, Advent a Vánoce, vyd. Karmelitánské nakladatelství v r. 2007)

~ Pokračuje oprava varhan kostela. Příspěvek je možné poslat na účet: 1942811389/0800 Var. symb.: 1717. Díky za štědrost. Více informací u Štěpána Svobody.
--

Dobře vidíme jen srdcem

Knihy jsem měl rád již od dětství. Nejprve je nosil Ježíšek, později jsem si je kupoval už sám. Když jsem jako dospělý opouštěl rodné město, vezl jsem si v papírovém kufru kromě jiného také knihy, básničky a sny.

Až po několika letech v Praze jsem mohl jeden z těchto snů uskutečnit a podílet se na vzniku krásných knih. Ale co je to krásná kniha? Nemusí to být vždy jen kniha vytištěná na ručním papíru s originálními ilustracemi. Může to být kniha zcela obyčejná, která nás dovede odpoutat od tohoto světa.

Přivést na svět knihu je úžasný proces, ve kterém není dopředu nic jisté. Na začátku je výzva. A dále je to podobné, jako když se narodí člověk, vždycky to musí alespoň trochu bolet. Poté nastane chvíle euforie, ale s každým dalším titulem začínáte znovu od začátku.

Na rozdíl od dítěte, kniha žije jen v okamžiku, kdy si ji někdo vezme do rukou a otevře. Když sám najdu takovou chvíli, ocitám se v docela jiném světě, který voní papírem, knihařským klišem a tiskařskými barvami. Je to možná jen únik z tohoto světa do jiného.

Možná, že jednou bude v tomto přetechnizovaném světě méně čtenářů. Ale věřím, že se bude zvětšovat hlad po něčem, co nás přesahuje a tady vidím naději i pro knihu, která, jak doufám, nikdy nezmizí.

Naučil jsem se přečíst si každé ráno alespoň kousek textu z nějaké knihy. Teď v poslední době mne zaujalo dílo křesťanského filozofa sv. Augustina, který říká ve slavném Vyznání:

„Dilige et quod vis fac!“ - „Miluj a dělej co chceš!“

V mém věku už se nechci nechat šokovat, případně vláčet něčím silně negativním ať už v umění nebo všeobecně. Když se mne nedávno ptal můj přítel, jak se z elektrikáře stane nakladatel, neuměl jsem odpovědět. Je to tajemství ostatně jako celý náš život!

Vrátil jsem se letos do krajiny svého dětství, spolu s mým oblíbeným hrdinou Malým princem Antoina de Saint-Exupéryho. Procházel jsem ulicemi rodného města, vystoupil jsem na vrch Cvilín.s poutním kostelem Panny Marie Sedmibolestné. Čas se na chvíli zastavil.

Všichni jsme byli jednou dětmi. Zkusme se alespoň na okamžik vrátit!

Jak říká liška Malému princí:

„**Dobře vidíme jen srdcem! Důležité je to, co je pro oči neviditelné!**“

Víš, že?...

* Postní doba začíná ve středu 1. 3. (**Popeleční středa**). Při každé mši sv. bude udělen popelec. Den Popeleční středy je dnem přísného půstu.

* **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 2. 3. od 19,30 v kapli sv. Barbory.

* **Křížová cesta** v době postní je každý pátek a každou neděli v 16,30 v kostele sv. Tomáše.

* V sobotu 18. 3. jsme všichni pozváni na pracovní **brigádu do kláštera sv. Dobrotivé**. Sraz v 9,30 před klášterem u sv. Tomáše.

* 19. března slavíme **slavnost sv. Josefa**. Poutní mše svatá v 17,00 v kostele sv. Josefa.

* V neděli 19. března 2017 při mši svaté v 9,30 budeme udělovat **svátost pomazání nemocných**. Zájemci, přihlaste se v sakristii.

* **„24 hodin pro Pána“**: prostor pro svátost smíření spojený s eucharistickou adorací v kostele Panny Marie Sněžné. Letos začne v pátek 24. března v 18 hodin mši svatou a bude pokračovat celou noc a celý den až do 18 hodin 25. března. Všichni jsme zváni.

* Změna: **Večerní mše sv.** v neděli bude od 26. 3. od 18,00 hod.

* Při večerní mši sv. v neděli 26.3. od 18,00 (to už je letní čas) provede Svatotomášský sbor krásnou skladbu F.X.Thuriho Mysterium postní.

* **Postní farní rekolekce** se budou konat v sobotu 1. 4. Od 10: 00 hodin v klášteře sv. Tomáše. Informace u P. Antonia: antoniorivas@augustiniani.cz

* V neděli 2.4. bude v kostele sv. Josefa Postní koncert Svatotomášského sboru

* **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz

* **XIX. Augustiniánský týden. „Sv. Augustin a jeho vzkaz pro dnešní svět v pohybu“** (24.4.- 30.4.2017)
Program na: www.augustiniani.cz/novinky/xviii-augustiniansky-tyden-2017

* Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

V tomto měsíci mají narozeniny tito naši farníci:

3.3. Andulka Kokošková; 5.3. Michal Polák; 6.3. Jakub Urban; 10.3. Carmen Paděrová; 12.3. Lucie Svobodová; 13.3. Markéta Kučerová; 15.3. Štěpán Svoboda; 18.3. Michal Polák; 24.3. Štěpán Doležal; 26.3. Anna Svobodová; 28.3. Miloš Kopa; 28.3. Vojtěch Verner; 31.3. Alžběta Týndlová.

České velkopřevorství Suverénního řádu maltézských rytířů Vás srdečně zve ke společné účasti na své řádové pouti k Panně Marii lurdské ve dnech **4.-8.5.2017**. Na této pouti se tradičně setkávají členové a příznivci Maltézského řádu, stejně jako členové maltézských pomocných organizací, aby zde spolu s velkým počtem nemocných uctívali Pannu Marii. Každoročně se zde sejde téměř deset tisíc poutníků z celého světa. Veškeré další informace, přihlášky k vytištění i k online vyplnění a kontakty naleznete na webu: <http://www.lurdy.eu/>.

Dobrou chuť!

Ořechová bábovka

Dostala jsem po Vánocích ještě nějaké ořechy, tak jsem hledala možnost, jak je ještě zpracovat a našla jsem recept na bábovku, která bude mít určitě čestné místo v našich bábovkových receptech.

Budeme potřebovat: 5 vajec, 1 Heru, 40 dkg cukru, 35 dkg polohrubé mouky, 1 prdopeč, 15 dkg mletých ořechů, ¼ l mléka a 2 lžice rumu nebo šťávy z pomeranče.

Cukr ušleháme se žloutky, přidáme změkklý tuk, mouku s prdopečem střídavě s tekutinami, ořechy a nakonec sníh z bílků.

Můžeme také přidat nasekanou hořkou čokoládu a nebo rozinky, závisí to jen na naší chuti.

Formu vymažeme a vysypeme moukou, těsto nalijeme a pečeme asi 60 minut při teplotě 160 stupňů.

Po upečení necháme bábovku vychladnout a teprve potom vyklopíme a pocukrujeme.

Dobrou chuť

Hanka

Nadace sestry Akvinely a Školské sestry de Notre Dame

si Vás dovolují pozvat
na už tradiční jarní

Bazárek u sv. Tomáše

➤ KDE NÁS NAJDETE?

- v ambitech kláštera augustiniánů u sv. Tomáše, Josefská 8, Praha 1 – Malá strana

➤ KOMU JE URČEN?

- všem, kteří chtějí přispět na dobrou věc – pomoci druhým a udělat radost sobě, rodině i přátelům

➤ KDY SE KONÁ?

- sobota 25. 3. 2017 v čase od 13.00 – 16.00 hodin

neděle 26. 3. 2017 v čase od 10.00 – 14.00 hodin

➤ CO SE PRODÁVÁ?

- oblečení pro malé i velké...
- drobnosti pro radost sobě i druhým
- velikonoční tematika

➤ CENY ZA JEDNOTLIVÉ KOUSKY:

- Dámské a pánské věci 50,- až 100,- Kč za kus
- Dětské oblečení za 30,- Kč za kus
- Drobnosti a dárky – cena dohodou

Výtěžek z bazárku je určen pro zlepšení životních podmínek

klientů Domova sv. Rodiny (zdravotní pomůcky, doplnění a obnovení stávajícího vybavení, apod. ...)

Těšíme se na Vás!

č. ú. 6055079008/2700

www.nadacesestryakvinely.cz

Na co se chystáme?

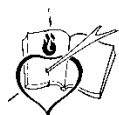
XIX. Augustiniánský týden. „Sv. Augustin dnes“ (24.4.- 30.4.2017).

XX. pouť do sv. Dobrotivé (27.5.2017)

14. farní slavnosti kostela sv. Tomáše (sobota 3.6.2017)

Noc kostelů (9.6.2017)

TÁBOR „Summer school“ 2017: Zaječov 9. – 22. července 2017

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2017

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky